

267

SENATUL ROMÂNIEI

Domnului Secretar General Constantin Dan VASILIU

Stimate Domnule Secretar General

Urmare adreselor Dumneavoastra nr.B253 din 07.05.2008 și nr.B261 din 16.05.2008, vă transmitem, alăturat, avizele Consiliului Legislativ referitoare la:

-propunerea legislativă privind obligativitatea Consiliului General al Municipiului București, cât și a consiliilor locale de a înființa piețe agroalimentare sociale la un număr de cel mult 20.000 de locuitori;

-propunerea legislativă privind completarea Codului Civil.

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTE

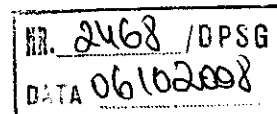
dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr.249/04.06.2008

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind obligativitatea Consiliului General al Municipiului București cât și a consiliilor locale de a înființa piețe agroalimentare sociale la un număr de cel mult 20.000 de locuitori*, inițiată de domnii senatori Marius Marinescu și Sabin Cutaș și de domnul deputat Vlad Hogeia din Grupurile parlamentare ale PC (Bp. 253/2008).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea unor reglementări care să vizeze „*obligarea Consiliului General al Municipiului București cât și a consiliilor Locale din țară să amenajeze câte o piață agroalimentară la un număr de cel mult 20.000 de locuitori*”.

II. Propuneri și observații

1. Înființarea piețelor agroalimentare sociale constituie o activitate specifică serviciilor de administrare a domeniului public și privat, servicii care se organizează și funcționează conform dispozițiilor *Ordonanței Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor*

publice de administrare a domeniului public și privat de interes local și ale Legii administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea principiului autonomiei locale. Având în vedere cele expuse anterior, considerăm că nu se justifică instituirea unei obligativități de înființare a piețelor agroalimentare sociale în sarcina Consiliului General al Municipiului București și a consiliilor locale din țară, care au ca și atribuție administrarea domeniului public și domeniului privat al comunei sau orașului, ci ar trebui lăsat la latitudinea acestora necesitatea acestei înființări a piețelor agroalimentare sociale.

2. Pentru a putea fi promovat un proiect de act normativ prin care să se îmbunătățească regulile în vigoare incidente materiei vizate de inițiatori, se impunea a fi realizat, în prealabil, un concept general de dezvoltare, cu luarea în considerare a situației actuale la nivelul unităților administrativ-teritoriale și a planurilor de dezvoltare pentru perioada următoare.

În acest context, considerăm că era necesară stabilirea unor obiective cognitive specifice materiei vizate de inițiatori, pe componente, cum ar fi: realizarea unor studii de impact și efectuarea unor studii de fezabilitate, în corelare cu situația actuală la nivelul unităților administrativ-teritoriale și cu evaluarea perspectivelor de dezvoltare a acestora, care să permită fundamentarea soluțiilor propuse și stabilirea, cu privire la domeniul de referință, în mod justificat, a unor priorități de natura celor în discuție.

Adoptarea propunerii legislative ar fi justificată doar dacă analizele astfel efectuate vor releva incapacitatea actualului cadru normativ de a asigura premisele necesare pentru materializarea dezideratelor vizate.

Totodată, întrucât propunerea legislativă cuprinde prevederi care vizează în mod direct autoritățile administrației publice locale, având în vedere și dispozițiile art. 8 din Legea nr. 215/2001, apreciem că, înainte de adoptarea oricărei decizii, trebuiau consultate structurile asociative ale autorităților administrației publice locale.

3. Considerăm că redactarea **art. II** din inițiativa legislativă este deficitară, deoarece, este stabilită o dată fixă (31 decembrie 2010) de înființare a piețelor agroalimentare sociale. Or, cel mai probabil intenția de reglementare a fost aceea de a stabili un termen limită până la care se pot constitui aceste piețe, deoarece în forma prezentată de inițiatori nu are aplicabilitate practică.

De asemenea, menționăm faptul că o dată cu stabilirea acestui termen de înființare a piețelor agroalimentare sociale, nu se propune și o sancțiune

aplicabilă în caz de depășire a acestuia, astfel încât prezența respectivului termen în cuprinsul textului propus nu are nicio semnificație practică.

4. Menționăm că, întrucât aplicarea soluției propuse implică și suportarea unor cheltuieli suplimentare de către consiliile locale, în propunerea legislativă trebuiau introduse și dispoziții referitoare la modalitatea de asigurare a surselor de acoperire a majorării cheltuielilor bugetare.

În acest sens sunt și dispozițiile art. 138 alin. (5) din Constituția României, care prevăd că *„Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”*.

Totodată, art. 15 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, prevede că *„În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor”*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului